

Arrest

nr. 163 885 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bent afkomstig uit het dorp Gekhi, waar u een eigen huis heeft aan een binnenplaats die u met uw schoonbroer en diens gezin deelde. U bent weduwe en leefde van een pensioen, maar kreeg daarnaast ook hulp van uw broers en zussen die in Urus-Martan wonen. Vooral uw beide zussen bezochten u regelmatig en hielpen u waar nodig, gezien uw medische problematiek.

U verloor uw zoon tijdens de oorlogsjaren. Uw dochter verliet Tsjetsjenië reeds jaren geleden nadat ze vervolgd werd na het leveren van medische bijstand aan gewonden. Zelf kende u de laatste jaren, op uw medische toestand na (u lijdt aan artrose), geen problemen.

Dit veranderde toen bekend raakte dat uw dochter in België gehuwd was met een man die geen moslim en geen etnische Tsjetsjeen is. Hoewel u evenmin met deze relatie instemde, kreeg u sindsdien zelf wel regelmatig verwijten naar het hoofd geslingerd. Onder meer uw schoonbroer nam het u kwalijk dat u de familie ten schande bracht door in te stemmen met het gecontesteerde huwelijk. Ook de dorpsbewoners beledigden u of meden contact. U verbrak lange tijd het contact met uw dochter. Pas sinds de geboorte van uw kleindochter verzoenden jullie zich met elkaar. Uw dochter ontdekte dat ze u in een lastig parket had gebracht vanwege haar gelaakte relatie, en drong er op aan dat u haar in België zou vervoegen. Ze regelde uw reis naar België, samen met een kennis in Tsjetsjenië. In een minibus werd u naar België gebracht, waar u werd opgewacht door uw dochter. Tijdens de reis was u vermoedelijk in het bezit van een reispaspoort, doch de precieze organisatie van de reis is u onbekend. Op 22/12/2014 kwam u aan in België. 2 dagen later, op 24/12/2014, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Ter staving van deze aanvraag legt u volgende documenten neer: uw binnenlandse paspoort, een kaart van de pensioenverzekering, uw medische verzekeringspolis en een lidkaart van "de kinderen van Kazachstan", een organisatie voor slachtoffers van de deportatie in 1945.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u de laatste jaren een rustig leven leidde in Tsjetsjenië. De laatste tijd was uw familie en de dorpsgemeenschap u wel ongunstig gestemd vanwege de levenskeuzes die uw dochter in België maakte. U werd verweten in te stemmen met een huwelijk dat in strijd was met de traditionele leefregels van de Tsjetsjeense gemeenschap. Omwille van dit klimaat besloot uw dochter u naar België te halen.

Er blijkt uit uw verklaringen echter niet dat u een ernstige vrees voor vervolging koestert in uw land van herkomst. Zo stelde u zelf geen problemen te kennen in Tsjetsjenië (DVZ vragenlijst 3.4). Hoewel u aangaf dat u beledigd werd door dorpsgenoten en ook uw eigen (schoon-)familie u de afwijkende keuzes van uw dochter kwalijk nam (CG p.4), blijkt uit uw verklaringen niet dat deze negatieve houding dermate ernstige vormen aannam om van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te kunnen spreken.

Immers, hoewel uw beperkte geheugencapaciteit het niet toelaat een helder en volledig beeld te scheppen van de precieze aard, frequentie en omstandigheden van deze beledigingen (CG p.4-5), stelt het CGVS desalniettemin vast dat de beslissing om uw land van herkomst te verlaten geen eigen initiatief of wens betreft. Zelf bleef u gewoon in uw huis wonen dat aan de gemeenschappelijke binnenplaats grensde, tot uw dochter u er liet weghalen (CG p.5). Gevraagd of u niet elders terecht kon, gaf u aan: "ik heb het niet geprobeerd. Ik bleef gewoon wonen in het huis, zoals ik deed. Mijn dochter besliste om me daar weg te halen." (CG p.5). Gevraagd of u dan zelf niet weg wou, stelde u duidelijk: "Uit mijn huis? Natuurlijk niet, ik wilde mijn huis niet verlaten. (...) Hoe moeilijk ik het ook niet had, ik wilde in mijn huis blijven leven, maar mijn dochter heeft alles geregeld" (CG p.5). Ook wanneer de mogelijkheid geopperd werd om zich bij één van uw zussen te vestigen, die u steeds zijn blijven steunen en bijstaan, antwoordde u dat u met hen niet zou willen meegegaan (CG p.5). Gevraagd waarom u pas eind 2014 het land verliet, hoewel uw dochter dan toch al enkele jaren de bewuste, betwiste relatie had met de niet-islamitische man in België en hun gemeenschappelijke dochttertje reeds een jaar oud was op het moment van uw vertrek en u daarom in uw dorp al een tijdlang het voorwerp uitmaakte van verwensingen, stelde u nogmaals uitdrukkelijk: "ik wilde niet weg. Ik wilde in mijn huis blijven. Mijn dochter regelde dat allemaal. (...) Ik wou zelf niet komen, maar zij regelde alles. (...) (CG p.6). Uit dergelijke houding blijkt dat u de moeilijkheden die u kende met bepaalde familieleden en dorpsgenoten zelf niet percipieerde als dermate problematisch dat ze uw dagdagelijkse leven in Gekhi, en bij uitbreiding Tsjetsjenië, onmogelijk zouden maken.

U liet daarentegen niet na om te benadrukken dat het uw dochter was die een verhuis naar België doordrukte, wat niet geheel naar uw zin blijkt te zijn (CG p.5-6). Immers, gevraagd of u liever naar huis zou terugkeren indien u zelf mocht kiezen, reliceerde u : "Ik denk toch liever naar huis." (CG p.6)

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde medische problemen (ernstige artrose met sterk verminderde mobiliteit alsook geheugenproblemen die doorheen het gehoor konden worden vastgesteld) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure in lijn van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands Russisch paspoort, uw pensioenverzekeringskaartje, uw ziekteverzekeringspolis en uw lidkaartje van de organisatie "kinderen van Kazachstan" bevatten hoofdzakelijk identiteitsgegevens, die hier evenwel niet betwist worden.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat ten aanzien van uw dochter, Gortchanova Malika (O.V. 5.528.500), door het Commissariaat-generaal op 10/11/2005 werd overgegaan tot de erkenning van hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing heeft echter geen invloed op de uwe; iedere asielaanvraag wordt immers op zijn individuele merites beoordeeld en de ondertussen gewijzigde situatie in Tsjetsjenië (2003 t.o.v. 2015) heeft het Commissariaat-generaal genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u aan een ziekte lijdt die uw zelfstandigheid in toenemende mate beperkt. Ik meen dat het gezien uw gevorderde leeftijd, uw gezondheidstoestand en uw toenemende afhankelijkheid van derden niet aangewezen is dat U gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst. Dit sluit niet uit dat u zonder risico van vervolging vrijwillig naar uw land van herkomst kan terugkeren."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Ter terechtzitting verklaart de advocaat van verzoekende partij dat verzoekster vrijwillig teruggekeerd is naar Tsjetsjenië met de hulp van IOM. De advocaat van verzoekende partij stelt zich wat betreft het belang te schikken naar de wijsheid van de rechter.

2.2.1. "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand

is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de asielzoeker cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de Vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;
- de „bescherming” van het land van nationaliteit niet kunnen of, „wegens deze vrees”, niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

2.2.2. “De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (...)”

2.3. De Raad wijst er op dat “zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit” een voorwaarde is om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggekeerd is naar zijn/haar land van herkomst. Verzoekende partij heeft derhalve geen belang bij haar vraag de bestreden beslissing te hervormen en te zeggen voor recht dat de asielaanvraag in overweging dient genomen te worden, zoals zij *in fine* vraagt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK